

Práce se zabývá textem ze dvanácté kapitoly Zjevení Janova. k tématu přistupuje ve dvou částech: nejprve zkoumá dějiny výkladu a působení tohoto textu v křesťanských tradicích. Ve stručných přehledech shrnuje situace, v nichž text promlouval a všímá si, které postavy hrály důležitou identifikační roli. Přechod mezi dějinami výkladu tvoří přehled nejnovější diskuse, postavený nad spornou postavou ženy. Druhou část práce tvoří exegeze textu, pomocí strukturální analýzy a prvků narativní kritiky. Práce rozebírá jednotlivé postavy dramatu a jejich antagonické popisy a vztahy. Děj Zj 12 je popsán jako série konfliktů s Božím nepřítelem, které se nepřímo, v podobě výzvy v posledním verši, obracejí ke čtenáři, adresátovi textu. Vyústěním exegetických zkoumání je identifikace ženy jako eschatologického Božího lidu, který zahrnuje jak lid staré, tak i nové smlouvy.